

"MRTVAŠKA ROKA"

Roman.

NADALJEVANJE IN KONEC ROMANA "GROF MONTE CRISTO".
SPISAL DUMAS—LE PRINCE.

Radi te hipne hladnosti se je ubogi baron ustrašil. Kajti v mislih si je že predstavljal, kako bo objel, ne samo baronovko, pač pa tudi njene lepe tri milijone.

"Se en trenutek, gospod," reče baronovka z največjo hladnostjo. "Če je kes naredil na vas tako velik upljiv, kakor trdite, čutim v tem trenutku tudi jaz kesanje, ki ni nič manj nego vaše, kateri kes se mi je zbudil s spominom na neko pismo."

Te besede so učinkovale kot udarec s palico, na katerega baron ni bil pripravljen. Postal je silno bled.

"Ko ste zapustili Pariz," nadaljuje baronovka, "sem sprejela pismo, katerega je krasil vaš podpis. V tem pismu so bile izjave, čudne izjave, katerih se bodete gotovo spominjali."

"O, prisegam vam, da me je spomin na to pismo popolnoma zapustil."

"Res? — No, potem pa vam pismo prikličem zopet v spomin. Tu je!"

Po teh besedah potegne baronovka iz svoje listnice elegantno pismo in reče:

"Čujte, gospod baron, to pismo ima mnogo dvomov v sebi. Le poslušajte:

"Milostiva gospa in žena! — 'Ko bodete to pismo prejeli, ne bodete več imeli moža. Ah, nikar se prehitro ne razburjajte. Mož ne bodete več imeli, kakor nimate več hčerke, to se pravi, nahajal se bom na različnih cestah, ki vodijo iz Francije."

"Dolžan sem, da se opravičim, in ker ste pametna žena, upam, da me bodete razumeli. Čujte torej: Danes sem si nakopal na vrat plačilo pet milijonov frankov, in plačal sem. Toda takoj potem sem dobil drugo plačilno izkaznico za enako svoto, in plačilo sem prestavil na drugi dan. Danes očitno, da ne doživim tega jutra, ker bi bilo preveč neprijetno za mene. Kaj ne, da razumite moj položaj, milostljiva gospa in spoštovana žena?"

"Ali ste se kdaj čudili radi mojega padca. Ali ste se čudili, ko se je topilo moje zlato? Jaz sem v zlato vedno videl samo ogenj; upam, da vi dobite v tem ognju kaj zlatega pepela. S tem upanjem sem se odstranil. Milostiva gospa in zelo pametna žena, ne da bi mi moja vest sploh kaj očitala. Vam ostanejo prijatelji, omenjeni zlati pepel in, da bo sreča popolna, vi dobite svobodo. In sedaj, milostiva gospa, mislim, da je prišel trenutek, da vam zaupam tajen paragraf."

"Dokler sem upal, da delate v srečo naše hiše, za srečo naše hčerke, sem filozofično zapiral oči, toda ker ste iz moje hiše naredili veliko podrtijo, nimam nobenega veselja več, da bi delal za srečo koga drugega."

"Vzel sem vas bogato, toda ne jako spoštovano. — Opozorite, da tako odkritosrčno govorim z vami. Pomnožil sem svoje premoženje, ki je tekmo petnajst let neprestano naraščalo, do trenutka, ko so me strmoglavile nezapadne katastrofe in me vrgle ob tla, ne da bi vedel zakaj. Vi, milostiva gospa, ste pa delali le za te, da bi svoje lastno premoženje povečali, in to se vam je popolnoma posrečilo. Zapuščam vas torej, kakor sem vas dobil: bogato, toda ne preveč spoštovano."

"Zdravstvujte! Tudi jaz bom od danes naprej delal za svoj lasten račun. Vremite mi, da sem hvaležen vzgledu in ga bom tudi jaz spolnoval. Vaš udani soprog Baron Danglars."

Med čitanjem tega pisma je baron večkrat spremenil barvo na obrazu in parkrat se je sumljivo ozrl po sobi. Baronovki ni odšlo vedenje njenega moža, ki je začel slutiti, kako klaverno ulogo igra.

"Gospod baron," reče baronovka, "kako more to biti, da se mi zopet ponujate za moža, ker sem po vašem lastnem priznanju brez časti?"

"Baronovka," odvrne Danglars, ko se pojavi uporen nasmeah na njegovih debelih, modrih licih, "vrjemite mi, da je to pismo proizvod strašnih trenutkov zaslepljenja. Videl sem, da sem zgubljen, in vi, kakor sem vam že povedal, ki imate boljše pamet kot vse žene, bi morali to že davnej razumeti."

"Torej upate, da vam odpustim to bedasto pismo?" vpraša ona.

"Da, milostiva gospa, priznam, da je to moja srčna želja," zakliče baron, ki ga je obisjal nov žarek upanja.

"Ali vam smem vrjeti?"

"Gotovo, prav gotovo, milostiva gospa. Razžalil sem vas — in torej vas prosim odpustčanja."

In baronu je padla v glavo nesrečna misel, da je upognil koleno, in svojo plešasto glavo sklonil skoro do gležnjev svoje soproge.

Zdaj se je zdelo, da je dospela baronovka na vrhunec svojega trumfja. Hitro se umakne za dva koraka in se glasno zasmehuje, smeh, ki je še dolgo odmeval v srcu barona.

"Nesramni, nizkotni človek!" zakliče gospa Danglars, "torej te končno vendar vidim, kako sramotno uklanjaš tvojo plešasto glavo pred menoj, da si s svojimi umazanimi ustnicami izprosiš odpustčanja. In niti oprostiti ti ne morem, kajti tudi jaz sem grešila! — Vstanite, gospod — pojdite! Vaša sreča na tem svetu je zavedno uničena. Spoznala sem, da nimate niti enega franka svojega premoženja, in da ste prišli prosit za spravo le, ker ste mislili, da imam še premoženje, katero ste mi v Parizu pustili. — Tudi jaz sem siromašna, gospod, in žalostna hodočnica se pojavlja pred menoj. — Pojdite, baron Danglars. Zaničujem vas radi vašega današnjega nastopa, ki mi je pokazal, da nimate v sebi najmanjšega čuta za čast in poštenje."

Baronovka umolkne, ko se zopet silno zasmehuje.

Baron pa je bil uničen.

"Neki Bog ali človek je prisegel popoln polom tvoje hiše, in tvoja hiša bo razdejana, da ne ostane kamen na kamnu," nadaljuje baronovka kot bi se je polotila hipna blaznost. "Kak Bog ali kak človek je prisegel mojo sramoto, in revščino. Beži, Danglars, kajti najina sapa naju medsebojno zastruplja. — Ah, ta revščina! Ponižanje, prikazni nekdanjega bogatstva! — Kesanje! Kesanje!"

Baronovka si z rokami za krije obraz in ostane tako dalj časa. Ko pride zopet k sebi, so bila njena lica rudeča od blaznosti. Nekaj časa gleda po sobi, potem pa gre k pisalni mizi, kjer šteje denar, katerega ji je Benedetto pustil. Baron pa je medtem uporabil omotico baronovke, da je hitro prišel za klobuk in se tiho odstranil.

SESTNAJSTO POGlavJE.

Rimski bandit in pariški ropar.

Kaj je preostalo gospej Danglars kot ropu Benedetto družega kot življenje revščine in pomanjkanja? Svoje račune je spravila v red, vse, kar je imela dobiti pri drugih, je dobila nazaj in skrbno varovala

kapital z namenom, da izroči ta denar kakemu bogatemu rimskemu bankirju, nakar bi od obrestij sijajno živela. Ta načrt se je sedaj popolnoma ponesrečil, in uboga žena je bila brez vsakega pomoči, kakor hitro ji zmanjka onih 60.000 frankov, katere ji je pustil bandit. Baronovka ni bila žena, ki bi klicala na pomoč usmiljenja svoje hčere, posebno ne po zadnjem pogovoru z Evgenijo. Sklenila je torej, da naredi edino, kar je mogla. Nekemu samostanu je podarila gotovo svoto denarja, in s tem si je spostovala pravico, da je tja hodila na hrano.

Tu, v samotni in tihoti, si je preganjala čas s tem, da je premišljevala o svoji preteklosti, ki je bila spojena z marsikakimi slabimi dejanjem; premišljevala je resno in prišla do zaključka, da to, kar sedaj opravi, ni drugega kot mila kazen za preteklost. Bila je ošabna, prevzetna, in ves njen ponos ter ošabnost se je morala sedaj v samostanski ponižnosti skrivati. Grenke solze je točila radi otroka svoje pregrešne ljubezni, radi sadu prepovedanega občevanja z gospodom Villefortom. Bodočnost tega mladeniča jo je strasila, slutila je konec tega zločinskega bitja, in vpraševala se je sama, vpraševala je samostan in Boga, če ni za to obsojena, da bo ona baronovka Danglars, iz plemeni rodilne Servieres, se nekega dne plazila po kolenih do krvavega šafota, da dvigne glavo onega, kateremu je pregrešno dala življenje!

Kljub vsemu poizvedovanju in trudu, se baronu Danglarsu nikakor ni posrečilo dobiti Benedetto. Prebrisani lopov se je znal tako lepo umakniti, da je bil končno baron prepričan, da mu ne kaže drugega kot da zopet prosi za službo pri gledališču (Argentino), kjer je upal na pomoč svoje plemenite hčerke Evgenije d' Armilly.

Dasiravno je Benedetto dobil od gospe baronovke tri milijone frankov, pa kljub temu ni zapustil pota zločinov. Nasprotno odločen je bil, da se spravi na novo podjetje, ki bi mu prineslo večjo svoto denarja. Zvedel je namreč, da je vlada svetega papeža razpisala nagrado na glavo slovitnega bandita Luigi Vampa. Bivališče tega bandita je bilo neznano, toda s svojimi padjaši je vznemiril celo rimsko okolico. Benedetto je torej sklenil, da skrije obišče policijskega načelnika; toda ko je stvar natančneje premislil in se prepričal, da ga baronovka ne zasleduje, ker je najbrž zgubila njegovo sled, je zapovedal Pepinu, da čaka še nekaj dni z ladijo, nakar je mirno čakal ugodne prilike, da izvrši svoj načrt.

Domenjeni sestanek v Koližeju se je vršil, in Luigi Vampa je bil prepričan kot Pepino, da je Benedetto v resnici tajnik grofa Monte Cristo. Toda način, kako je Benedetto govoril o tem možu, s katerim ga je vezala skupna usoda, to obnašanje Benedetto je tako upljivalo na rimskega bandita, da je polagoma zginal čar, katerega je imel grof pri teh banditih, o katerih smo že povedali, da so bili silno vražati kljub svojemu roparskemu opravilu.

Benedetto je napram Luigi Vampa izrazil željo, da bi se rad oprostil oblasti grofa, če bi mogel priti v posest gotovih čarovnih umetnostij, katerih se grof poslužuje. Banditu Vampa je bil ta predlog po volji, kajti tudi on je želel, da bi bil mojster nad grofom, kakor je bil grof dosedaj nad njim. Vampa je bil skop, kakor

vsi roparji, bogastvo grofa Monte Cristo ga je začelo zanimati, in kmalu se je skovala zarota, katere načelnik je bil premeteni Benedetto.

"Da, da," je rekel Benedetto Luigi Vampa in Pepinu, "moč grofa je v mojih rokah. V moji posesti je dragocena relikvija, mrtvaška roka, ki daje grofu vso moč. Ta mrtvaška roka mi je razodela skrivnost, da pridem do neizmernih zakladov. — Kar se mene tiče, moram seveda nemudoma zapustiti Rim, da prinesem grofu nazaj zabojček, katerega so mu ukradli. Toda če mi pomagate, tedaj ostanem v Rimu, in vsi bomo imeli skupen dobiček."

Vampa in Pepino sta sprejela ta predlog, posebno ker sta iz besed Benedetto spoznala, da se nahaja grof nekje daleč v Orientu.

Medtem pa je Benedetto delal na svojem načrtu, kako bi se polastil Pepina in Luigi Vampe ter ju izročil rimski policiji in bi s tem zaslužil lepo darilo. V svoje veliko začudenje je Benedetto opazil, da se Luigi Vampa rad kaže na javnih prostorih, seveda preoblečen, in da s posebno radostjo obiskuje gledališča. Iz tega je sklepal Benedetto, da je Luigi Vampa silno predrzen ali pa da ima veliko zaupanje v policijske agente. Kakor hitro se je Benedetto prepričal, da ima Vampa velik upljiv pri policiji, in da je v dobri zvezi z njimi, tedaj je sklenil, da bo ravnal jako previdno, da ne pade kje v nastavljeno past. Kajti lahko bi se zgodilo, da bi kateri izmed agentov Vampe opazil Benedetto pri policiji in bi ga pravočasno svaril.

Benedetto je zalezoval Vampa na vseh krajih, in četrti večer se je prepričal, da Vampa najraje zahaja v gledališče Argentino, in da je smrtno zaljubljen v gospodično d' Armilly.

Dalje prihodnjič.

L. Skok,

4118 St. Clair Avenue.

Prvi in edini slovenski klepar in strešni krovec in barvar hiš.

Vsako delo garantirano. Nizke cene.

Glejte, da ne dobite ponaredb, ki niso nič vredne zahtevajte pravi Pain Expeller s sidro znamko, kot jo vidite tukaj. 25c in 50c po lekarnah in naravnost od F. A. RICHTER CO. 74—80 Washington Street New York, N. Y.

OBRETI SE ZAČNEJO VSAK DAN VLOŽITE DENAR NA LAKE SHORE BANK

in po pravilih plačamo do dneva, ko potegnemo denar vanj

4%

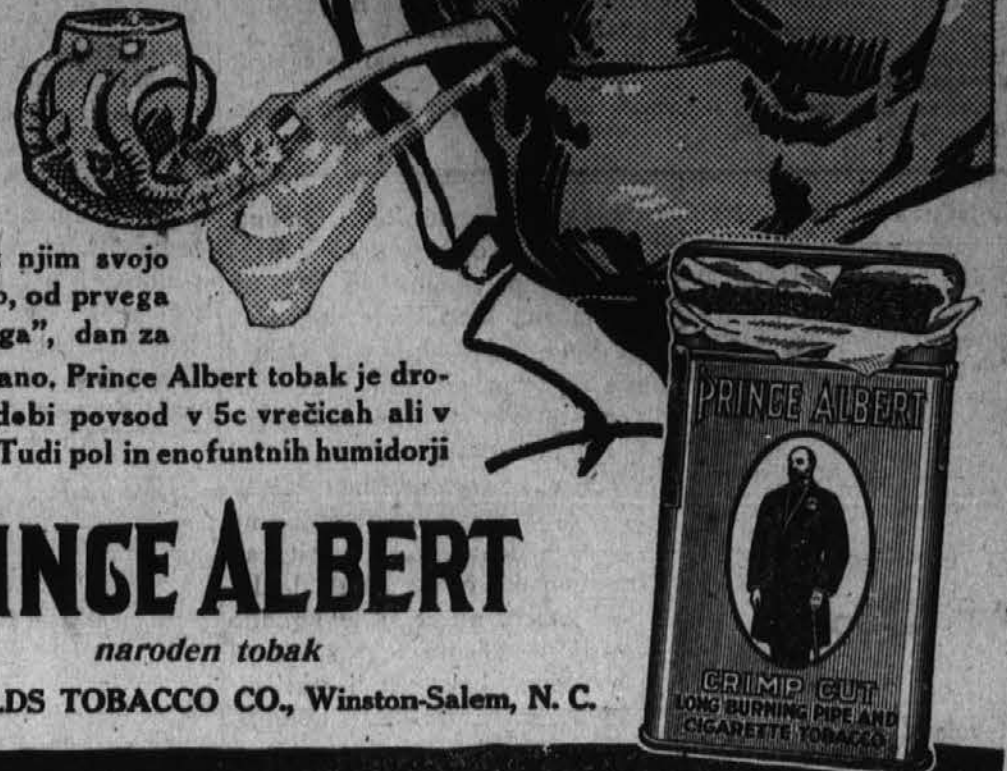
St. Clair and 55th St. Prospect and Huron Superior and Addison.

Vaše pušenje

Noben drug duhan vam ne da takega zadovoljstva kot Prince Albert pri prvem pokusu. Prince Albert duhan ne more gristi vašega jezika Prince Albert je različen od drugih duhanov, ker "grizenje" je izključeno po posebnem patentu.

Seznajte se s P. A. tobakom, in videli boste, kako prijeten, mil in slastni je ta duhan Prince Albert.

Naredite s tem duhanom cigareto, nabašite z njim svojo pipe, kadite hudo, od prvega do zadnjega "cuga", dan za dnevom, neprestano. Prince Albert tobak je drobno rezan in se dobi povsod v 5c vrečicah ali v škatljah po 10c. Tudi pol in enofuntnih humidorji

PRINCE ALBERT

naroden tobak

R. J. REYNOLDS TOBACCO CO., Winston-Salem, N. C.

Splošna moka za vse hišno pecivo.

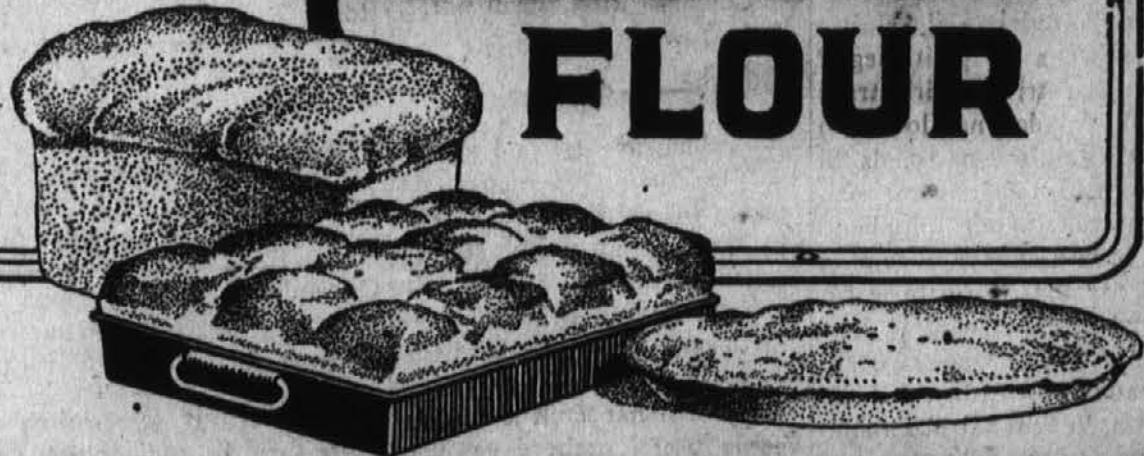
Iz nje se naredi krasen kruh — največ finih piškotov, nenavadno dobre potice in vse drugo pecivo. Aristos moka se melje iz Red Turkey pšenice. Je bogata na moči in okusu. Najboljši uspehi in gospodarska uporaba.

Poskusite Aristos moko — naročite od grocerja.

S. SHEINBART, 5389 ST. CLAIR AVE.

Pišite po knjigo THE SOUTHWESTERN MILLING CO., INC. KANSAS CITY, MO.

ARISTOS FLOUR

25 Kuponov

vas opravičuje v kratkem času do tega krasnega darila ali katerega družega. Kupon dobite v vsakem paketu.

8-Hour Union

Scrap Tobacco

Kupite danes en paket in zbirajte kupone. Radi bodele zvečili 8-Hour Union, ker je najboljši tobak na trgu. Prinesite kupone k 8-Hour Union Tobacco Company, 2330 Ontario St. Cleveland, Ohio

Union made

Največa množica, ki se je kdaj udeležila dražbene razprodaje zemljišča, je bila na dražbeni razprodaji

DAY-HOMESTEAD ALLOTMENT,

na E. 172nd St. in St. Clair Ave. v soboto in nedeljo, 12 in 13. junija.

Vsako, ki je bil zraven, je bil jako zadovoljen z zemljiščem in s ceno, za katero je kupil. Vse ostalo zemljišče pozitivno prodamo ta teden. To so krasni loti, s sadnim drevjem, z napeljano elektriko, kanalom, plinom in tlakom. Vse to je že plačeno. Prodajamo na take obroke, kot vam je ljubo. Poleg tega dajemo krasna darila popolnoma rastonj, če kupite kaj ali ne. Vsakdo dobi tiket in ima priliko dobiti eno darilo.

Dražba lotov se vrši vsako popoldne od pol dveh na zemljišču East 172nd St. in St. Clair Ave.

Vzemite St. Clair Collinwood karo do 152 St. in Five Point, kjer imamo mi posebne kare, ki vas popeljejo na zemljišče. Mi bomo imeli to dražbeno razprodajo lotov tudi zvečer, ker mnogo ljudi pridete zvečer od dela. Dražba vsak večer od 6—8. Gotovo boste zadovoljni z našim zemljiščem, kot je bil vsakdo. To zemljišče je na mestnem svetu, in se prav gotovo podvoji v vrednosti v dveh letih.

Pridite pogledite, sedite sami! Krasno darilo dobite, če kupite ali ne.

DAY-HOMESTEAD ALLOTMENT,

St. Clair Ave. in East 172nd Street.

F. B. HALL, 635 Williamson Bldg.